ODO LUCENSIS. MAMERTUS VIENNENSIS. DE CONSTRUCTIONE TABERNACULI. DE CANDELABRO LUMINIS ET DE TABERNACULI VASIS. DE ORNATU SACERDOTUM. QUAESTIONES THEOLOGICAE ET PHILOSOPHICAE

Anfang 13. Jh. Seite 22v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1049
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

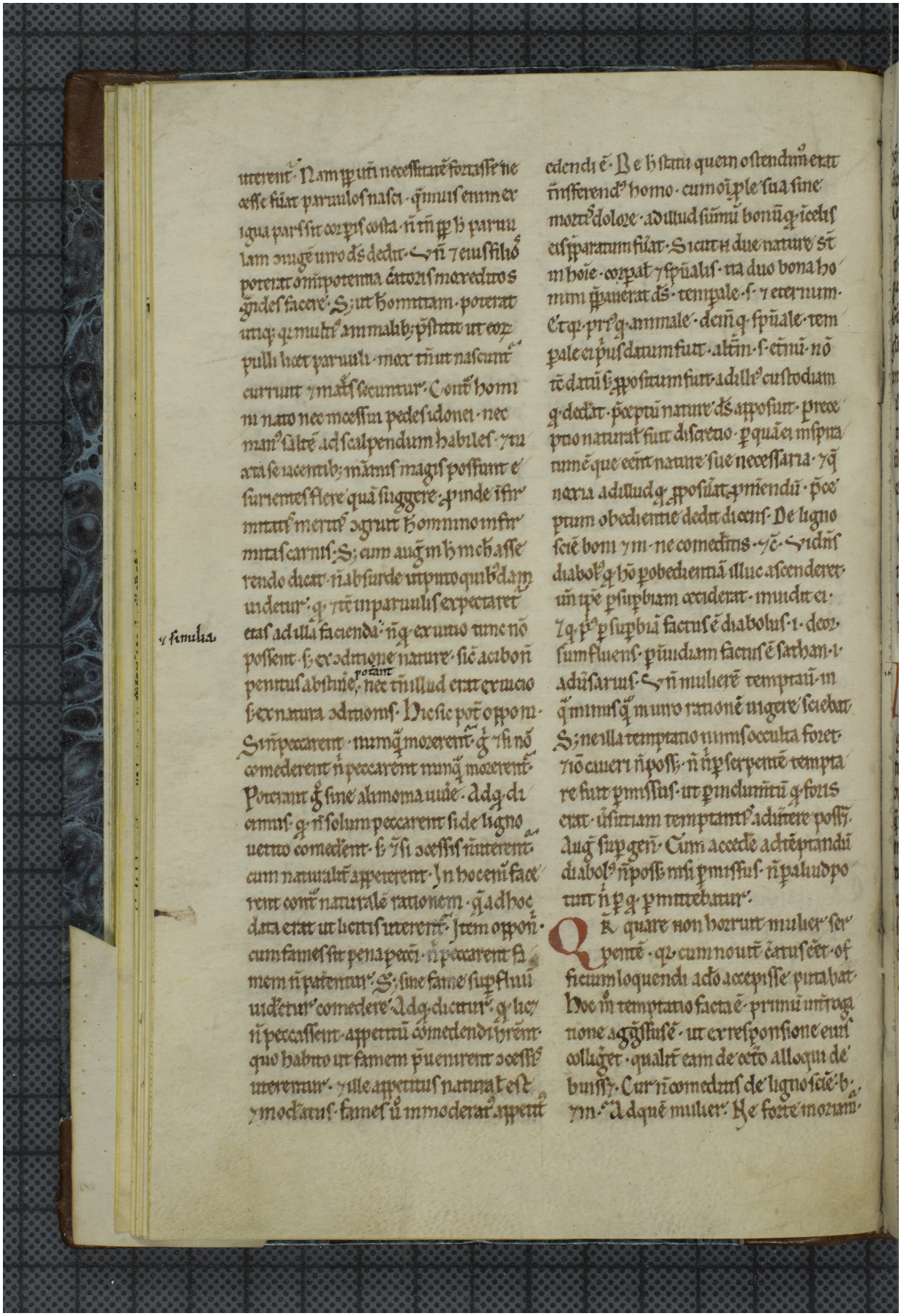

uterent. Nam ꝑ uim necessitate fortasse ne
esse fiat paruulos nasci. q̃ minus enim er
igua parsit corpis costa. ñ tñ ꝑ h paru
lam mugē uiro ds dedit. ⁊ ñ 7 eu filio
poterat omipotenna ēt oris mereduos
gndes facere. S; ut hominiam. poterat
utiq; q multi ā mali; pstiti ut corp
pulli uiet paruuli. mox tñ ut nascunt
currunt ⁊ mātis sequuntur. Cont homi
ni nato nec messiu pedes idonei. nec
man sālte ad scalpendum habiles. ⁊ tu
ata se iacentib; mānus magis possunt e
surientes flere quā suggere. ꝓ inde ifir
mitatis meritū agnitū h omino infir
mita carnis. S; cum aug m h mch asse
rendo dicat. ñ absurde inputo quib dam
uidetur. q. ⁊ tē in paruulis expectaret
etas ad illā faciendā. ñ q ex uino tunc nō
possent. s; ex ordione nature. sic ac bon
penitus abstinē. nec tñ illud erat crucio
s ex natura admonis. Vnde sic pōt oppon
S; ñ peccarent. nunq̃ morerent. q ⁊ si nō
comederent ñ peccarent nunq morerent.
Poterant q sine alimoma uide. ad q dic
emus. q. ñ solum peccarent si de ligno
uetito comedent. s; ⁊ si excessis ñ interent
cum naturalit appeterent. In hoc enī face
rent cont naturale rationem. q ad hoc
data erat ut licitis uterent. Item oppon
cum fames sit pena peccī. ñ peccarent fa
mem ñ patiuntur. S; sine fame sup fluui
uid tur comedere. ad q dicitur. q hic
ñ peccassent appetitū comedendi ⁊ rem
quo habito ut famem pūenirent excessis
uterentur. ⁊ ille appetitus naturat est
⁊ moderatus. fames ū immoderat appetit

edendi ē. Ve h statu quem ostendim erat
ñ inferend homo. cum oī ple sua sine
morte dolore. ad illud sūmū bonū q iccelis
eis ꝑ ratum fiat. Sicut in due naturē st
m hoīe. corpat ⁊ spūalis. ita duo bona ho
mini ꝑ uenerat ds. temporale. s. ⁊ eter num.
Et q. prī q. animale. deinde q. spūale. tem
pale ei pus datum fuit. alīn. s. etīnū. nō
tē datū i. ꝑ postum fuit. ad illī custodiam
q dedit. pceptū naturē ds apposuit. prece
pto naturat fuit discretio. ꝑ quāei mspira
tum ē que eēnt naturē sue necessaria. ⁊ q
necria ad illud q ꝑ solūt. ꝓmiendū. pce
ptum obedientie dedit dicens. De ligno
scie bon ⁊ m. ne comedātis. ⁊c. Vidns
diabol q hō p obedientiā illuc ascenderet
uīn tē psuptiam ceciderat. mudit ei.
⁊ q p psuptiā factus ē diabolus. i. deor
sum fluens. p iudium factus ē satban. i.
adūsarius. ⁊ ñ mulierē tempratū. in
q̃ minus q̃ in uiro rationē uigere sciebat
S; ne illa temptatio nimis occulta foret.
ñ cauere ñ poss. ñ ꝑ serpentē tempta
re fuit ꝓmissus. ut p id uinūtū q foris
erat. ūsitiam temptantī adūtere possī.
aug sup gen. Cum accedē ad tēptandū
diabol ñ poss nisi ꝓmissus. ñ p aliud po
tuit ñ ꝑ q. ꝓmittebatur.

Q ñ quare non horruit mulier ser
pentē. q. cum nouī ēatus esset of
ficium loquendi ad o accepisse putabat
Hoc in temptatio facta ē. primū uīī roga
tione aggressus ē. ut ex responsione eius
colligēt. qualīt eam de ceto alloqui de
buiss. Cur ñ comedius de ligno scie. b.
⁊ m. Ad quē mulier. Ne forte mortū.

⁊ simulat